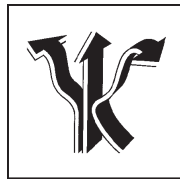

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 5

Матеріали

*Звітної науково-практичної конференції науковців МАУП
“Соціальна практика та теоретико-методологічні
засади модернізації України
(політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)”
м. Київ, МАУП, 30 листопада 2017 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2017

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 12 від 25.10.17)*

Редакційна колегія:

М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор).

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 5: Матеріали звітн. наук.-практ. конф. “Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)”, 30 листопада 2017 р. / редкол. :
М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 352 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези доповідей учасників науково-практичних форумів МАУП, що відбувались у контексті загальноакадемічної Науково-практичної конференції “Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)” з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43

ЗМІСТ

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ТА СОЦІАЛЬНИХ НАУК

КРУГЛИЙ СТІЛ

“Актуальні проблеми державного управління”

Романенко Є. О.	
Нові підходи до приватизації державного майна	10
Бідзюра І. П., Грабовенко Н. В.	
Гуманітарний вимір розвитку освіти в Україні	14
Червякова О. В.	
Перехід до парадигми механізмів трансформації державного управління	17
Чаплай І. В.	
Управління державним та громадським сектором: спільне та відмінне	20
Амер Аль-Атті	
Оцінювання механізмів публічного управління випереджаючим розвитком економіки України	22
Каракасіді О. Ф.	
Місцеве самоврядування у країнах світу: практика функціонування та уроки для сучасної України	25
Родченко І. Ю.	
Синергетичний підхід до представлення процесів забезпечення впорядкування станів системи державного управління	30
Андреев В. А.	
Система розвитку персоналу як основа селекції кадрів публічної служби	32

ДИСКУСІЙНИЙ КЛУБ

“Декомунізація: виклик минулому чи майбутньому”

Бідзюра І. П.	
Декомунізація в Україні та світова геополітика	34
Попов В. Ж.	
Історичний досвід декомунізації	36
Рябенко С. Д.	
Сутність декомунізації	39
Головатий М. Ф.	
Унікальність та складність декомунізації в Україні	43
Сурмин Ю. П.	
Суть декоммунизации и ее проблемы в Украине	46
Мелков Ю. А.	
Философское видение декоммунизации	50
Дікарев О. І.	
Як розлучатися з тоталітарним минулим?	52

СИНЕРГЕТИЧНИЙ ПІДХІД ДО ПРЕДСТАВЛЕННЯ ПРОЦЕСІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВПОРЯДКУВАННЯ СТАНІВ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Для системного представлення процесів забезпечення впорядкування станів системи державного управління застосовано синергетичний підхід, в основу якого покладено розгляд систем і процесів виходячи з їх самоорганізації, тобто встановлення упорядкованого стану складних відкритих систем, що виникає з початкової неупорядкованості організованих у просторі та часі структур і процесів без упорядкування зовнішніх впливів.

З'ясовано, що самоорганізація системи державного управління, складовим елементом якої є самовпорядкування, забезпечується суб'єктами державного управління. Для узагальненої системи державного управління вона завжди має внутрішній характер, що витікає з самого її визначення.

Визначено, що одним з першочергових завдань впорядкування системи державного управління є приведення її структури у відповідність її функціональному полю, визначеному суспільними потребами та потребами самого суб'єкта державного управління на обраному відрізку часу, та налагодження в ній чіткої субординаційної (суб'єкт-об'єктної) та координаційної (суб'єкт-суб'єктної) взаємодії.

Виявлено, що внаслідок складності системи державного управління, яка визначається кількома гілками державної влади та багаторівневістю її побудови, фактично маємо реалізацію в ній багатьох суб'єкт-суб'єктних та суб'єкт-об'єктних моделей.

Встановлено, що процес самовпорядкування на верхньому рівні державної влади проявляється в узгодженій взаємодії відповідних суб'єктів державного управління, а на кожному з інших рівнів — в узгоджені суб'єкт-суб'єктних відносин на своєму рівні державного управління, а також суб'єкт-об'єктних відносин, як між верхнім щодо даного та даним рівнем (зовнішній аспект самовпорядкування системи державного управління), так і між даним та підпорядкованим йому рівнем державного управління (внутрішній аспект самовпорядкування системи державного управління).

Визначено, що самовпорядкування в межах суб'єкт-суб'єктних відносин, зазвичай, здійснюється шляхом: узгодженого прийняття державно-управлінських рішень (колективне обговорення та прийняття рішень, корпоративного виконання доручення); простої координації (узгодження) на всіх етапах взаємодії за умови відсутності взаємного підпорядкування та при рівних повноваженнях (комітети, комісії, робочі групи, консультативні ради тощо); інтегрованої координації (узгодження) на всіх етапах взаємодії за умови відсутності взаємного підпорядкування але при повноваженнях одного з суб'єктів державного управління на збір та представлення результатів спільної діяльності (національні проекти, державні цільові програми тощо); взаємного стримування за умови наявності певних повноважень взаємного контролю (президентський, парламентський та урядовий контроль, заслуховування та дні уряду у парламенті, спільне формування складу Національного Банку, судів

тощо); розвитку комунікативної схеми суб'єкт-суб'єктної взаємодії (електронний уряд; повноваження; форми документообігу; регламенти, процедури та інше).

Встановлено, що самовпорядкування в межах суб'єкт-об'єктних відносин, зазвичай, здійснюється шляхом: прийняття державно-управлінських рішень щодо розвитку та функціонування об'єкта державного управління (концепцій, стратегій, державних політик, відповідних програмно-цільових рішень, державного та місцевого бюджетів тощо); реалізації прийнятих державно-управлінських рішень шляхом різноманітних впливів (правових, інституційних, організаційних, адміністративних, мотиваційних, інформаційних та інших) в залежності від ситуації, що склалася (суспільні запити; ціннісні орієнтири суспільства; політична, економічна, соціальна, гуманітарна, екологічна ситуації; рівні демократизації, адміністративної та технологічної культури, боротьби з корупцією; ресурсні можливості та інше); виділення та забезпечення отримання об'єктом управління передбачених необхідних ресурсів (фінанси, кадри, матеріально-технічні засоби, інформація, час) для виконання поставлених завдань у повному обсязі; контролю стану реалізації прийнятих державно-управлінських рішень (адміністративного; функціонального; фінансового; попереднього; проміжного; заключного; аудиту; перевірок; оцінювання тощо); впровадження та реалізації систем підвищення якості (сучасні стандарти забезпечення якості тощо); розвитку комунікативної схеми суб'єкт-об'єктної взаємодії (електронний уряд; стандарти обміну інформацією; форми документообігу; створення та введення в дію центрів надання послуг типу "одне вікно" та інше).

Джерела

1. Бакуменко В. Д. Визначення базових чинників для дослідження процесів самоорганізації в соціальних системах / В. Д. Бакуменко, О. В. Червякова, С. В. Штурхецький // Завдання державного, регіонального та муніципального управління в контексті нових реалій національного розвитку: Матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (06.04.2012) / за заг. ред. В. К. Присяжнюка, В. Д. Бакуменка, Т. В. Іванової. — К.: ВППЦ Академії муніципального управління, у 2-х частинах, Ч. 2, 2012. — С. 16–20.
2. Черленяк І. І. Синергетичні концепції та моделі оптимізації системи державного управління : автореф. дис... д-ра наук з держ. упр. : спец. 25.00.01 / І. І. Черленяк ; Ін-т законодавства Верховної Ради України. — К., 2011. — 36 с.
3. Червякова О. В. Нова парадигма орієнтирів публічного управління / О. В. Червякова // Наук. записки Ін-ту законодавства Верховної Ради України. — № 1/2017. — МП "Леся", 2017. — С. 171–175.